Försäkringskassans allmänna råd

ISSN 1652-8743

Försäkringskassans allmänna råd om ändring i Riksförsäkringsverkets allmänna råd (RAR 2002:9) om handikappersättning;

FKAR 2006:2

beslutade den 29 mars 2006.

Försäkringskassan beslutar i fråga om Riksförsäkringsverkets allmänna råd (2002:9) om handikappersättning
dels att det allmänna rådet till 6 § andra stycket (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag skall upphöra att gälla,
dels att de allmänna råden till 5 § samma lag skall ha följande lydelse.

Till lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag

5 § första stycket[1]

Innehållet i bestämmelsen

Rätt till handikappersättning har en funktionshindrad från och med juli månad det år han eller hon fyller 19 år och som innan han eller hon fyllt 65 år för avsevärd tid har fått sin funktionsförmåga nedsatt i sådan omfattning att han eller hon

1. i sin dagliga livsföring behöver mera tidskrävande hjälp av annan,
2. för att kunna förvärvsarbeta behöver fortlöpande hjälp av annan, eller
3. i annat fall har betydande merutgifter.

Allmänna råd

Med hjälp i den **dagliga livsföringen** bör avses behov av personlig omvårdnad samt behov att få hjälp med matlagning, bäddning, städning och annat hushållsarbete.

Behov av **påminnelse, vägledning, instruktioner, uppmuntran m.m.** för att den enskilde ska kunna utföra saker på egen hand bör beaktas vid beräkningen av hjälpbehovet.

Betydande merutgifter till följd av funktionshinder kan ensamma grunda rätt till handikappersättning. Merutgifterna bör uppgå till minst 28,5 procent av prisbasbeloppet för att anses vara betydande.

Gränsvärdet för rätt till handikappersättning på 53 procent av prisbasbeloppet som enbart grundas på merutgifter bör bestämmas till 45,5 procent av detta belopp. På samma sätt bör gränsvärdet för handikappersättning på 69 procent av prisbasbeloppet bestämmas till 61,5 procent av detta belopp.

Kostnader för **fördyrad kost** med anledning av ett funktionshinder bör godtas som merutgifter om sådan kost av läkare, dietist eller motsvarande sakkunnig anses vara nödvändig på grund av funktionsnedsättningen.

[1] Ändringen innebär bl.a. att rekommendationerna i andra, femte-tionde, tolfte, femtonde, sjuttonde-nittonde, tjugoandra, tjugosjunde-tjugonionde, trettioförsta och trettiotredje styckena upphävs.

Rätten till handikappersättning till en funktionshindrad som **växelvis vårdas på institution och i eget hem** bör beräknas på hjälpbehovet och merutgifterna under de perioder som han eller hon bor hemma.

Kostnader för **hjälp och tillsyn** för en funktionshindrad som bor i en **servicelägenhet** och som har omfattande behov av sådana slag bör godtas som merutgifter. Som merutgifter bör godtas högst de kostnader kommunen beräknar för hjälpen. Motsvarande behov bör inte räknas in i hjälpbehovet.

Kostnader för ett **extra rum eller större bostadsyta** som behövs för vårdutrustning, tekniska hjälpmedel eller som behandlingsrum bör godtas som merutgifter. Vid beräkningen av merutgifter för ett extra rum i bostaden bör ledning tas av de bestämmelser som gäller för beskattning av naturaförmåner i form av fri bostad. Vid beräkning av kostnad för större bostadsyta bör ledning tas av bostadsförmånsvärdet på bostadsorten.

Kostnader för **kapitalvaror**, till exempel en tvättmaskin, diskmaskin eller speciell dammsugare, som har anskaffats särskilt och bedöms som nödvändig till följd av en persons funktionshinder bör godtas som merutgifter. Vid beräkningen av merutgifterna bör en användningstid på 10 år beaktas om det inte finns skäl för kortare användningstid.

När merutgifter skall fastställas för **anpassning av dator eller för dataprogram** bör en användningstid på tre år beaktas om det inte finns skäl för kortare användningstid.

Sjuk- och behandlingsresor som är föranledda av ett funktionshinder bör ersättas genom handikappersättning till ett belopp som motsvarar den faktiska kostnaden för resorna. Detta gäller oavsett färdmedel. Ersättningen lämnas till den del som ansvarig huvudman inte ger ersättning. Om resorna sker med bil och en person inte har rätt till ersättning från sjukvårdshuvudmannen bör merutgifterna för resorna beräknas enligt bestämmelserna i förordningen (1991:1321) om rehabiliteringsersättning.

Kostnader för **andra resor än sjuk- och behandlingsresor med bi**l bör ersättas genom handikappersättning om personen på grund av väsentliga svårigheter inte kan använda allmänna kommunikationer.

Kostnader för **resor till och från arbetet** med bil bör inte godtas som merutgift.

Resor till och från studier med bil bör ersättas genom handikappersättningen till ett belopp som motsvarar den faktiska kostnader för resorna. Avdrag bör göras för vad resorna skulle ha kostat om allmänna kommunikationer hade använts.

För **andra resor** än sjuk- och behandlingsresor, resor till och från studier eller arbete med bil bör godtas ett belopp motsvarande 5 procent av prisbasbeloppet årligen om inte den enskilde kan visa på högre kostnader. Beloppet avrundas till närmast jämna hundratal kronor.

Vid **beräkningen av ersättningsnivå** för resor med bil bör merutgifterna för resorna beräknas enligt bestämmelserna i förordningen (1991:1321) om rehabiliteringsersättning.

Avgifter för **resor med färdtjänst** bör ersättas genom handikappersättning. Hela avgiften eller om det finns ett högkostnadsskydd upp till detta skydd bör betraktas som merutgift. Avdrag bör göras för vad resorna skulle ha kostat om allmänna kommunikationer hade använts.

För en försäkrad som använder rullstol och av den anledningen behöver **större bil, minibuss eller en så kallad van** för resor bör 15 procent av skillnaden i inköpskostnaderna för ett sådant fordon och en bil i mellanstorlek årligen godtas som merutgifter. Vid denna beräkning fördelas ersättningen för merkostnaden för denna typ av bil på sju år. Detta motsvarar den tid efter vilken förnyat bilstöd normalt kan fås enligt bestämmelserna i förordningen (1988:890) om bilstöd till handikappade.

Kostnad för **försäkring av en större bil** i jämförelse med försäkringskostnader för en bil i mellanstorlek inom samma försäkringsbolag bör godtas som merutgift för en person som är rullstolsburen och av den anledningen behöver en större bil.

Kostnad för **hyra av garage** bör betraktas som en merutgift om garage är nödvändigt på grund av en funktionsnedsättning.

Dessa allmänna råd gäller från och med den 24 april 2006.

FÖRSÄKRINGSKASSAN

STIG ORUSTFJORD

Christine Liljendahl